

AJUDANT A VIURE

Sobrietat i solidaritat

La situació que estem vivint està reclamant de tots sobrietat i solidaritat per tal d'ajudar a tantes persones i famílies en dificultat. Curiosament, en ninguna època s'ha parlat tant de la dignitat i els drets de les persones, que tots reivindicuem com un principi inalienable. La teoria ens la sabem i la recordem a tot arreu. Però els interrogants comencen quan hem de conjugar el que diem amb la solidaritat necessària, que és el que demostrarà que estem parlant de la dignitat i drets de cadascú y de «tots».

I és aquí on cal fer entrar també un assumpte que els cristians (i tota persona de bona voluntat) no podem oblidar mai: es tracta del «bé comú», que al Concili Vaticà II s'explicitava com aquell «conjunt de condicions de la vida social que fa possible a les associacions i a cada un dels seus membres la consecució més plena i més fàcil de la pròpia perfecció» (GS 26).

El mateix Benet XVI demanava en el missatge de la Jornada Mundial de la Pau d'aquest any «una revisió profunda del model de desenvolupament dominant». Deia que aquesta crisi l'hem de llegir en profunditat, com un símptoma greu que demana intervenir sobre les causes. Jesús diria que no basta cosir una peça de tela nova en un vestit vell (Mc 2,21).

Vull agrair a tots, i en particular als serveis d'acció caritativa i social diocesans, parroquials i d'altres institucions d'Església, els esforços que estan fent. Però cal insistir, perquè necessitem la col·laboració de tots, en que ningú pensi només en assegurar la seva pròpia felicitat. Les situacions de necessitat van augmentant i cal combatre-les en nom de la fraternitat per ajudar a construir una societat més justa i solidària.

Hi ha massa experiències de necessitat que Déu no vol i hem de lluitar contra elles perquè impedeixen a les persones i a les famílies viure segons la seva dignitat. Són situacions que ofenen la justícia i la igualtat... Hem de pensar i viure més en clau de bé comú i passar decididament a viure solidàriament.

Això demana anar superant totes les formes de individualisme... (també en la pastoral), i intentar aconseguir una participació justa, proporcionada i responsable de tots per tal d'afavorir iniciatives d'ajuda, fomentant al nostre voltant actituds de superació, laboriositat i generositat amb els més afectats per la crisi, i denunciant possibles corrupcions o fraus si cal.

Igualment, hem de desitjar i demanar que s'incrementin les partides pressupostàries per tal d'atendre les necessitats socials a nivell de ciutat, de Generalitat i de l'Estat. És una bona manera de redistribuir la riquesa i, en aquests moments, també sembla imprescindible buscar el millor aprofitament dels recursos, la bona gestió, la generació de treball digne, i mantenir i augmentar les cobertures socials pròpies d'una democràcia consolidada.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe.

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

Trobada de joves i voluntaris a Càritas

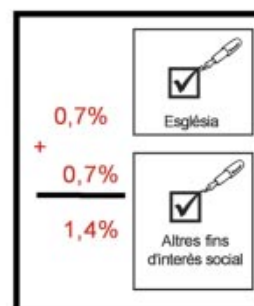
El dissabte 23 de maig, d'onze a una del migdia, a la sala d'actes de Càritas Diocesana de Lleida es va realitzar una jornada, amb l'assistència de 50 persones, l'objectiu va ser compartir experiències i buscar un punt de trobada entre els joves i els voluntaris de Càritas. Joves de 4t d'ESO varen explicar diversos treballs entorn a la població refugiada:

1. «Un camí de sentiments»
2. «Refugees». «Un refugi»
3. «Todos los días están ahí»
4. «Refugiados»

Per cloure l'acte els joves van presentar el cor de «SANTA TRINIDAD», format majoritàriament per persones de Guinea Equatorial, que van oferir un recital de cançons populars del seu país d'origen.

Cinc preguntes bàsiques sobre l'assignació fiscal a través del 0,7% de l'IRPF

- 1** Per què cal marcar la casella "Altres fins d'interès social"?
Perquè és un dret amb el qual atorgues el 0,7% dels teus impostos a projectes socials.
- 2** Puc marcar més d'una casella?
Sí. Des de l'any 2000 es poden marcar les caselles "Altres fins d'interès social" i la de l'"Església", no són excloents.
- 3** A què es destinen els diners assignats a "Altres fins d'interès social"?
A ajudar les persones més desafavorides del nostre entorn i del Tercer Món.
- 4** Em suposa un cost econòmic marcar aquestes caselles?
No. En absolut.
- 5** I si no marco cap casella?
La seva assignació tributària anirà als pressupostos generals de l'Estat.

«Només a la llum de la fe i per la meditació de la paraula de Déu, és possible sempre i arreu reconèixer Déu en el qual «vivim, ens movem i som» (Ac 17,28), cercar la seva voluntat en qualsevol esdeveniment, veure el Crist en tothom, pròxim o estrany, i jutjar rectament sobre l'autèntic sentit i el valor de les realitats temporals, en elles mateixes i en ordre al fi de l'home». Concili Vaticà II, Apostolat dels laics, Cap. I, n. 4)

LA SANTÍSSIMA TRINITAT

► Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 4,32-34.39-40)

Moisés digué al poble: «Recorre totes les èpoques que t'han precedit, des del dia que Déu creà l'home sobre la terra, investiga d'un cap a l'altre del cel, a veure si mai ha succeït un fet tan gran com aquest, si mai s'ha sentit dir que un poble hagi escoltat la veu de Déu que li parlés d'enmig del foc, com tu l'has escoltada, i hagi continuat en vida; si mai s'ha sentit dir que cap déu hagi intentat d'anar a treure per a ell un poble que vivia en poder d'un altre, combatent contra l'opressor amb senyals i prodigis, amb mà forta i braç poderós, amb fets esglaiadors i extraordinaris, com el Senyor, el vostre Déu, ho ha fet per vosaltres a Egipte, i vosaltres ho heu vist amb els vostres ulls. Reconeix avui que el Senyor és l'únic Déu: ni dalt al cel ni aquí baix a la terra no n'hi ha d'altre; recorda-ho sempre en el teu cor. Compleix els seus decrets i els seus manaments que jo et dono avui, perquè siguis feliç amb els teus descendents, i visquis molts anys en el país que el Senyor, el teu Déu, et dona per sempre».

► Salm responsorial (32)

R. *Feliç el poble que el Senyor s'ha escollit per heretat.*

La paraula del Senyor és sincera, es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

La paraula del Senyor ha fet el cel, / amb l'alè de la boca ha creat l'estelada; / a una paraula seva tot començà, / a una ordre d'ell, tot existí. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,14-17)

Germans, tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu. Perquè vosaltres no heu rebut pas un esperit d'esclaus que us faci viure una altra vegada en el temor, sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abbà, Pare!». Així l'Esperit s'uneix al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu. I si som fills, també som hereus: hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que sofrim amb ell per arribar a ser glorificats amb ell.

► Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'ls es prosternaren. Alguns, però, dubtaren. Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyau-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món».

► Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 4,32-34.39-40)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «Pregunta, pregunta a los tiempos antiguos, que te han precedido, desde el día en que Dios creó al hombre sobre la tierra: ¿hubo jamás, desde un extremo al otro del cielo, palabra tan grande como ésta?; ¿se oyó cosa semejante?; ¿hay algún pueblo que haya oído, como tú has oído, la voz del Dios vivo, hablando desde el fuego, y haya sobrevivido?; ¿algún Dios intentó jamás venir a buscarse una nación entre las otras por medio de pruebas, signos, prodigios y guerra, con mano fuerte y brazo poderoso, por grandes terrores, como todo lo que el Señor, vuestro Dios, hizo con vosotros en Egipto, ante vuestros ojos? Reconoce, pues, hoy y medita en tu corazón, que el Señor es el único Dios, allá arriba en el cielo, y aquí abajo en la tierra; no hay otro. Guarda los preceptos y mandamientos que yo te prescribo hoy, para que seas feliz, tú y tus hijos después de ti, y prolongues tus días en el suelo que el Señor, tu Dios, te da para siempre».

Santísima Trinitat. Retaule de Santo Domingo el Antiguo, Toledo. (Museu del Prado), Madrid

► Salmo responsorial (32)

R. *Dichoso el poble que el Senyor se escogió como heredad.*

La paraula del Senyor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

La paraula del Senyor hizo el cielo; / el aliento de su boca, sus ejércitos, / porque él lo dijo, y existió, / él lo mandó, y surgió. R.

Los ojos del Senyor están puestos en sus fieles, / en los que esperan en su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Senyor: / él es nuestro auxilio y escudo; / que tu misericordia, Senyor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 8,14-17)

Hermanos: Los que se dejan llevar por el Espíritu de Dios, éstos son hijos de Dios. Habéis recibido no un espíritu de esclavitud, para recaer en el temor, sino un espíritu de hijos adoptivos, que nos hace gritar: «¡Abba!» (Padre). Ese Espíritu y nuestro espíritu dan un testimonio concorde: que somos hijos de Dios; y, si somos hijos, también herederos; herederos de Dios y coherederos con Cristo, ya que sufrimos con él para ser también con él glorificados.

► Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos vacilaban. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado pleno poder en el cielo y en la tierra. Id y haced discípulos de todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; y enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el fin del mundo.»

COMENTARI

La tendresa de Déu

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): 2Co 1,1-7 / Sl 33 / Mt 5,1-12 ■ **dimarts**: 2Co 1,18-22 / Sl 118 / Mt 5,13-16 ■ **dimercres**: 2Co 3,4-11 / Sl 98 / Mt 5,17-19 ■ **dijous**: Ac 11, 21b-26; 13,1-3 / Sl 97 / Mt 5, 20-26 ■ **divendres**: 2Co 4,7-15 / Sl 115 / Mt 5,27-32 □ **disabte**: 2Co 5,14-21 / Sl 102 / Mt 5,33-37 □ **diumenge** vinent, El Cos i la Sang de Crist (lit. hores: 3a setm.): Ex 24,3-8 / Sl 115 / He 9,11-15 / Mc 14,12-16.22-26.

El perill de les persones en la recerca del sentit de la vida és que sovint ens n'anem per les branques i ens desorientem en la recerca de Déu. Anem per les branques quan confonem la fe amb la ideologia, amb les lluites de poder, amb l'activisme, amb la superficialitat, el juridicisme, el ritualisme i, fins i tot, quan parlem molt de Déu, però no parlem amb Déu. Amb el temps, descobrim que hem de buscar Déu com el centre i la *diana* de la nostra vida, perquè *Déu és l'únic que il·lumina i salva*. Això no és compatible amb cap ti-

pus d'idolatria per subtil i enganyosa que sigui.

La festa de la Santíssima Trinitat ens ajuda a tornar a orientar el camí i buscar Déu amb tot el cor, la ment i l'esperit. No hi ha cap més *camí* cap a la tendresa de Déu (Abbà) que el Crist, i no hi ha cap més *llum i força* que la que ve de l'Esperit. Les falses dreces no porten enlloc...

No podem definir el Misteri de Déu, perquè escapa a la nostra capacitat humana, però ens podem obrir al que Déu ha fet per a nosaltres en revelar la seva intimitat. Déu

és comunicació, tendresa, llum, força... Déu és l'únic recer de la nostra vida, que ens dona l'amor, la pau i el sentit. Batejats en el nom del Pare, per mitjà del Fill en l'Esperit Sant, caminarem inquiets per la vida fins que reposem en Déu de veritat.

Per això, val la pena iniciar cada jornada *en el nom del Pare, del fill i de l'Esperit Sant* (senyal de la creu) i acabar el dia donant *glòria al Pare, al Fill i a l'Esperit Sant* (agraïment). Si hom prova de viure així, no ho deixa mai més... ha trobat el tresor de la vida.

Ramon Prat i Pons

CENT ANYS DE LA SETMANA TRÀGICA

Les conseqüències polítiques

La *Revolució de juliol* o Setmana Tràgica ocasionà la caiguda del govern conservador de Maura, especialment arran de les protestes internacionals pels processos de Montjuïc que culminaren amb l'execució de Francesc Ferrer i Guàrdia (director de l'Escola Moderna i adscrit a la Maçoneria). Fou quan els liberals, capitanejats per Canalejas, recuperaren el poder, i si bé en la represa es mostraren força prudents en la política colonial al Marroc, en canvi, limitaren l'expansió dels Ordes religiosos amb la *Ley del Candado* (1910). Aquesta llei, sense violar la Constitució espanyola, aplicava literalment el Concordat de 1876 i, també, la llei d'associacions de 1887 en matèria de tolerància de cultes i de control dels Ordes religiosos.

Fou durant aquesta difícil i complexa conjuntura per a la vida religiosa institucional que, per mediació de Buenaventura Muñoz i de Francesc Cambó, el caputxí Miquel d'Esplugues efectuà una entrevista secreta amb José Canalejas (5 de novembre de 1910), per tal de tractar confidencialment la manera de procedir davant la Santa Seu per tal d'aconseguir una separació amistosa entre l'Església i l'Estat que hauria de gestionar-se a través de l'influent cardenal caputxí Vives i Tutó; unes gestions, però, que no arribarien pas a fructificar.

Fra Valentí Serra de Manresa
Arxiver dels caputxins de Catalunya

CIVILITZACIÓ DE LA CONVIVÈNCIA

Ens necessitem tots, en un món multipolar

L'Índia i la Xina es presenten com a realitats centrals en el futur pròxim amb dos mil tres-cents milions d'habitants, amb mig milió d'enginyers i informàtics llicenciats cada any (davant els seixanta mil formats a les universitats americanes, i no tots americans), amb una força laboral disposada a ocupar els llocs de treball més humils, però també amb sectors qualificats.

Com pot ser que no vegem, ja avui, que la realitat treu el cap d'una manera multipolar? Es tracta d'un món en què cada actor sap que no pot ser present a totes les àrees i a totes les crisis, i que ha d'arribar a acords, col·laborar, utilitzar els altres, crear i respectar pactes...

Fins i tot el més fort necessita els altres. La política internacional no pot no descobrir la sensatesa d'una civilització de la convivència. La Unió Europea pot ser un potent promotor d'aquesta visió, formada per algun compromís en algunes àrees, interès pel desenvolupament i cruïlla de cultures.

És una dimensió de política internacional, però també de relació entre civilitzacions i religions. Ningú no pot ser veritablement global i universal en el nostre temps. Això vol dir que necessitem tothom, fins i tot els més dèbils. Encara que només sigui per la força agressiva que els grups humans, fins i tot els més reduïts, poden tenir, són necessaris el diàleg i les relacions inclusives amb tots els subjectes, també els menys forts, tal com he provat de dir en aquest llibre.

Andrea Riccardi
(*Convivre*, Ed. RBA Llibres, Barcelona 2007)

SANTORAL

7. ✚ Diumenge. La Santíssima Trinitat; sant Robert, abat cistercenc; sants Pere, prev., i Vistremont, monjo, mrs. a Sevilla; beata Anna de Sant Bartomeu, vg. carmelitana, de Medina del Campo.

8. Dilluns. Sant Guillem, bisbe de York; santa Cal·lòpe, mr.; beat Jaume Berthieu, mr.

9. Dimarts. Sant Efreem (306-373), diaca siríac i doctor de l'Església; sant Marí, ermità; sants Prim i Felicià, mrs.; santa Pelàgia o Pellaia, vg. i mr.; beat Josep Anchieta, prev. jesuïta; beata Anna-Maria Taigi, mare de família.

10. Dimecres. Sant Maurici, abat; sant Asteri, bisbe.

11. Dijous. Sant Bernabé, apòstol company de Pau, nat a Xipre, on morí; santa Maria-Rosa Molas i Vallbé (1815-1876), rel., de Reus, fund. Gnes. MdD de la Consolació, a Tortosa (CMC, 1858); sant Lleó III, papa (795-816); santa Adelaida o Alícia, vg. cistercenca.

12. Divendres. Sant Joan de Sahagun, prev. agustí; beata Iolanda (o Violant), rel. franciscana; sant Onofre (o Nofre), anacoreta.

13. Dissabte. Sant Antoni de Pàdua (†1231), prev. franciscà i doctor de l'Església, nat a Lisboa, patró del ram de la construcció; sant Fandila, prev.; sant Aventí, mr.; santa Aquil·lina, vg.

Una cadena indestructible

En el prefacio de la fiesta de san Pedro y san Pablo (del 29 de junio) se canta y profesa: «Pedro fue el primero en confesar la fe, Pablo el maestro insigne que la interpretó. Aquél fundó la primitiva Iglesia con el resto de Israel. Éste la extendió a todas las gentes; de esta forma, Señor, por caminos diversos los dos congregaron la única Iglesia de Cristo y a los dos, coronados por el martirio, celebra hoy tu pueblo con una misma veneración». La devoción que el pueblo catalán rinde a estos dos «compañeros indivisibles» —según expresión de la Iglesia Primitiva— es muy grande. En primer lugar porque los creyentes, aquí, en su mayor parte aceptamos el primado de Pedro en la Iglesia Universal, y porque percibimos que nuestras iglesias católicas deben su radical fundamentación al peculiar apostolado de Pedro y Pablo, el «compañero indivisible del príncipe de los apóstoles». Raíz y vinculación que se hace patente al estudiar los orígenes, por ejemplo, de la Tàrraco cristiana la cabeza y primada de nuestras iglesias. San Clemente I romano (siglo I) indicaba que las iglesias tienen una cadena indestructible. Sus anillas son: el Padre Eterno, Jesucristo, los apóstoles y los obispos sucesores. Éstos, ayudados de sus presbíteros y diáconos, van configurando la misma Iglesia. Las primeras anillas de esta admirable sucesión apostólica, aquí en la Tarraconense, son Pablo [...], Fructuoso, con sus diáconos Augurio y Eulogio, admirados y venerados mártires del siglo III.

J.M. Martí i Bonet

ENTREVISTA

ANDREU MARQUÈS

Nova etapa a QVC

L'Abadia de Montserrat i la Fundació Joan Maragall han establert un conveni per iniciar una nova etapa de la revista montserratina *Qüestions de vida cristiana* (QVC), fundada l'any 1958 pel P. Evangelista Vilanova (a.c.s.). Ambdues institucions comparteixen objectius i posen en comú els seus recursos per tal de tirar endavant una revista consolidada en el món eclesial català. A partir del número 233, que porta per títol *L'Església catòlica a Catalunya*, la FJM assumeix la direcció literària, mentre que l'edició continuarà essent de Publicacions de l'Abadia de Montserrat. El P. Andreu Marquès, monjo de Montserrat i professor emèrit de la Facultat de Filosofia (URL), que n'ha estat el director els darrers 8 anys, assegura que QVC «ha estat un espai de diàleg on no s'ha volgut tractar només la temàtica religiosa sinó també els temes que preocupen els homes i les dones d'avui, especialment els de casa nostra».

Què han suposat aquests vuit anys al capdavant de la revista?

Un gran enriquiment personal. I no únicament ni principalment a causa de l'obligada lectura atenta dels articles publicats, sinó sobretot per la relació amb els seus autors, els quals no sempre pertanyien a l'àmbit de l'anomenat *humanisme cristià* i amb els quals havia de dialogar —sovint en contactes personals— sobre els temes tractats en cada número. Algun cop aquests diàlegs potser haurien pogut ser anomenats diàlegs interculturals.

Què espera de la nova etapa?

En la nova etapa, la revista té un consell de redacció molt ric (en el qual Montserrat també està representat). En el nostre món, que té una complexitat creixent, això ha de permetre tractar sense simplismes i amb profunditat les grans qüestions que ens afecten. Estic segur que serà així.

Què ha representat la vida monàstica després de 50 anys, concretada en l'elaboració d'un pensament i d'una docència filosòfiques?

Durant els meus 50 anys de vida de monjo el món i l'Església han canviat molt. I la meua docència de la filosofia dins i fora del monestir ha hagut de tenir en compte aquests canvis, cosa que sovint no ha estat fàcil. Menys fàcil encara quan les meves opinions s'han hagut de publicar. El fet de fer vida en una comunitat nombrosa, amb un bon nivell cultural, una bona biblioteca i amb germans de comunitat oberts al diàleg m'ha ajudat molt en aquesta tasca.

Oscar Bardají i Martín

AGENDA

Divendres 12 de juny.—A partir de les 10 de la nit, a l'església del Pilar, vetlla de joves.

Dissabte 13 de juny.—A les 5 de la tarda a l'església de Sant Martí, curs sobre els salms, amb Mn. Daniel Turmo.

Dissabte 13 de juny.—A les 11.30 h, al Soleràs, Aplec de la Mare de Déu de les Garrigues.

Dissabte 13 de juny.—Festa de sant Antoni de Pàdua: Al santuari dels Franciscans, misses a les 9.00, 12.00 i 19.00 h, amb veneració de les relíquies del sant i distribució dels panets.

Del 22 al 26 de juny.—Al monestir de Montserrat, curset intensiu de formació interreligiosa. Per a més informació: puiggraciós2003@gmail.com.

Peregrinació de joves a Lourdes.—Del 26 al 29 de juny. Per a més informació adreçar-se a la delegació diocesana de pastoral de joves.

XXIVè Pelegrinatge diocesà a Lourdes.—Amb malalts i discapacitats, per als dies 26, 27, 28 i 29 de juny. Presidit pel Sr. Bisbe Joan Piris. Inscripcions al local de l'Hospitalitat, amb seu a l'Acadèmia Mariana de Lleida, tots els dimecres i dijous de 17.30 a les 20.00 h, fins al 12 de juny.

II Pelegrinatge a Terra Santa.—Organitzat per l'Agrupació llerdenca de Pessebristes. Tindrà lloc del 6 al 13 de juliol. Informacions i inscripcions al telèfon 678 952 833.

Romeria a Montserrat.—Del 7 al 14 de juliol, organitzada per la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida. Inscripcions al telèfon 973 270 338 / 973 232 480.

Pelegrinatge Jove a Terra Santa.—Organitzat pel secretariat interdiocesà de Joventut de Catalunya i Balears. Tindrà lloc del 16 al 24 de juliol. Informació i inscripcions: Delegació Diocesana de Joventut, als tels. 669 904 051 o 934 121 551.

Pelegrinatge a Roma.—Per assistir el dia 11 d'octubre a la canonització de cinc beats, dos d'ells molt relacionats amb congregacions religioses de la nostra diòcesi, el P. Francesc Coll i Joana Jugan.

Agenda actualitzada a la pàgina web: www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

I avui, què ens diu l'Esperit?

Cada any, la Delegació diocesana d'Apostolat Seglar i Consell d'Acció catòlica inviten els seus membres a la Vetlla de Pentecosta. És un moment privilegiat de reflexió i celebració. Així ho varen també fer el passat dissabte 30 de maig als locals de la parròquia de Santa Teresa Jornet. Després d'una molt bona xerrada de Mn. Xavier Navarro, rector d'Alcarràs, varen compartir l'Eucaristia amb els fidels de la parròquia. El Sr. Bisbe Joan Piris la va presidir. Un bonic moment d'Església diocesana. Els participants a la vetlla varen continuar i, fet significatiu, es va proclamar un manifest. Heus aquí el seu contingut:

«Gràcies a l'Esperit, els apòstols, troben la força necessària per anar a predicar l'Evangeli, primer a Jerusalem i ràpidament per tot el món. Des d'aleshores, l'Esperit no ha deixat mai de revelar-se a molts homes i dones. Però, i avui, què ens diu l'Esperit als seguidors de Jesús que en el nostre projecte de vida hem optat per ser fidels a la seva crida?

«En aquesta diada de la Pentecosta, festa de l'Apostolat Seglar i de l'Acció Catòlica, els membres de l'equip de la Delegació proposem a tots els seglars de la nostra Diòcesi una reflexió en profunditat que parteixi de l'anterior pregunta.

«Avui el món continua necessitant paraules de vida eterna i de salvació. Una mirada creient de la realitat que ens envolta ens permet contemplar realitats que ens interpel·len: col·lectius marginats, treballadors que perden la feina i el dret a guanyar-se el pa, fam real en la nostra societat, etc.

«L'Església, de la que tots formen part, ha d'aportar una visió profètica i esperançada a la societat, per tal de combatre les grans desigualtats, fruit d'una falta de justícia i de pau entre tots els pobles i nacions.

Però sovint, sembla més entestada en confrontacions inútils amb la societat, que no porten enlloc.

»Ens cal, Misericòrdia, comprensió, solidaritat, esperança en un món millor, confiança en la benvolença dels homes i dones del nostre temps que lluiten contra el mal, siguin o no siguin creients.

»El crit de l'anunci ha de sorgir d'una experiència personal i comunitària de la presència de l'Esperit enmig de nosaltres. Sense la força dels seus dons, l'Església no pot fer avançar el Regne. És per això que els creients, individualment i col·lectivament, hem de proposar l'Evangeli a partir del testimoni autèntic i coherent de les nostres accions, tant o més, que de les nostres paraules. No podem demanar austeritat als demés si nosaltres no vivim i ens comportem de forma austera. No podem demanar conversió, si nosaltres no ens convertim cada dia. No podem anunciar la Bona Notícia, si nosaltres no la vivim en profunditat, en els nostres llocs de treball i en totes les activitats quotidianes. Que puguin dir de nosaltres "mireu com s'estimen".

»El Regne de Déu comença en el cor de cada un dels batejats. Per donar testimoni de l'amor de Déu, primer l'haurem d'experimentar en el nostre interior. Escoltem el que ens diu, però no ens podem quedar en la contemplació, hem de sortir fora, per anar a trobar als indiferents, als allunyats, als pobres i als cecs de cor i d'esperit. Proponent, i no imposant, establint ponts i no construint barreres, estimant i perdonant, utilitzant el mateix llenguatge de la societat.

»No tinguem por, l'Esperit de Déu ha plantat la tenda enmig de nosaltres. Avui, dia de la Pentecosta, ens plantejarem i volem respondre amb profunditat: Què ens diu l'Esperit avui? Som prou valents en proposar el que ens diu Jesús?»

EL SETRILL

L'amor té futur

Segur que recordeu aquella historieta que ens contaven al catecisme: sant Agustí, jove, recentment passat al cristianisme i batejat, passejava per la platja reflexionant i cercant comprendre el misteri de la Santa Trinitat. Davant seu observa un nen jugant. Amb un petit cubell no parava de prendre aigua al mar per buidar-la al forat de sorra. Al preguntar-li Agustí a què jugava, li respongué: «vull posar tot el mar en aquest forat». «Això, li diu Agustí, no ho aconseguiràs pas mai»... I quan Agustí s'allunya, va perce-

bre que Déu Trinitat tampoc podia tancar-lo, limitar-lo mai a la intel·ligència i a la raó.

Mai he controlat si aquesta historieta és verídica, però hi he pensat sovint i m'ha ajudat molt. Si la raó ha de cercar sempre a comprendre, la fe ens permet anar més enllà. Misteri de la Trinitat. És misteri no per què no l'entendem, sinó per què és un excés de llum i claror tan extraordinari que podria enlluernar-nos, obcecar-nos.

Per a nosaltres cristians, la Trinitat, la Divinitat Pare, Fill i Esperit, és la llar de pur impuls

d'Amor total entre les Tres Persones divines; transparència infinita i do absolut d'Amor. I aquesta Vida és ja nostra pel do del baptisme. Si l'acollim, ja participem d'aquesta comunitat d'Amor. La nostra interioritat, el nostre jardí interior, és el lloc on habita la Presència de la Trinitat Amor. Vet aquí la font inesgotable de tot amor. Per això «l'amor no passarà mai», diu sant Pau. L'amor té futur.

Josep Alexandre Baró

Director del Departament de Mitjans de Comunicació Social del bisbat de Lleida